

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ F. P.**, bývajúceho v K., **2/ O. P.**, bývajúcej v K., obaja v dovolacom konaní zastúpení JUDr. Rudolfom Žiklom, advokátom v Košiciach, Tichá 18, proti odporcovi **J. N.**, bývajúcemu v K., o **nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 28 C 95/2012, o dovolaní navrhovateľov 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 24. júla 2012 sp. zn. 3 Co 209/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľov 1/ a 2/ **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 1. júna 2012 č.k. 28 C 95/2012-31 nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi 1/ vstupovať do stavieb domu číslo súpisné X. na parcele č. X. a domu číslo súpisné X. na parcele č. X., evidovaných v Katastri nehnuteľností na LV č. X. kat. úz. K., do času právoplatného skončenia konania o úpravu hospodárenia spoluvlastníkov s týmito nehnuteľnosťami. Navrhovateľom uložil povinnosť podať na súde v lehote najneskôr do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia návrh na začatie konania, ktorým sa budú domáhať úpravy hospodárenia spoluvlastníkov s uvedenými stavbami. Prevyšujúcim rozsahu návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhu vyhovel len vo vzťahu k odporcovi 1/, ktorý v dvoch prípadoch nehnuteľnosti navštívil a jeho prítomnosť vyústila do konfliktu s navrhovateľmi. Dospel preto k záveru, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi navrhovateľmi a odporcom 1/ v zmysle § 74 ods. 1 O.s.p., z ktorého dôvodu nariadil vo veci

v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. žalobcami požadované predbežné opatrenie. Návrh vo vzťahu k odporcyni 2/ zamietol, lebo nemal osvedčené podmienky pre zakázanie jej vstupu do nehnuteľností.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 24. júla 2012 sp. zn. 3 Co 209/2012 na odvolanie odporcu 1/ (ďalej len „odporca“) uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktorých sa nariadenie predbežného opatrenia týka, sú navrhovatelia a maloletý J. N., nar. X. Účastníkmi konania o úpravu hospodárenia spoluvlastníkov k dotknutým stavbám môžu byť len navrhovatelia a maloletý J. N.. Keďže povinnosť odporcovi formou predbežného opatrenia nie je možné uložiť ani v zmysle ustanovenia § 76 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že odporca nie je v navrhovanom konaní o nariadenie predbežného opatrenia pasívne vecne legitimovaný. Uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. preto zmenil tak, že návrh navrhovateľov aj voči nemu zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali včas dovolanie navrhovatelia. Žiadali, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dovolaní uviedli, že rozhodnutie krajského súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Predovšetkým zdôraznili, že odporca je zákonným zástupcom maloletého J. N., ktorý je spoluvlastníkom dotknutých nehnuteľností a že produkovali množstvo dôkazov osvedčujúcich ich tvrdenia, že označený odporca rôznymi spôsobmi poškodzoval ich majetok. Majú preto naliehavý záujem upraviť pomery bezodkladne, a to vzhľadom na hrozbu ďalších škôd na majetku. Za nesprávny považovali aj záver krajského súdu, že tu chýba vecná súvislosť s budúcim konaním vo veci samej. Súd v tomto smere riadne nevyhodnotil a neskúmal, že sa v budúcnosti mienili domáhať nielen úpravy práv hospodárenia spoluvlastníkov so spoločnou vecou, ale aj nároku na náhradu škody, ktorú zavinil odporca.

Odporca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že ho navrhuje ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, teda uznesenie proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a to bez ohľadu na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania navrhovateľov je preto v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Ak je súdne konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom

konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Dovolací súd však nezistil existenciu žiadneho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až g/ § 237 O.s.p. Napokon, dovolatelia existenciu vád uvedených v tomto zákonom ustanovení ani nenamietali. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolatelia namietali, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. Keďže v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Odporca mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti navrhovateľom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však nepriznal odporcovi náhradu trov konania, lebo mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. marca 2014

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková